

Uchwała Nr 60/2022

Komitetu Stabilności Finansowej

z dnia 10 maja 2022 r.

w sprawie rekomendacji dotyczącej metodyki, kryteriów identyfikacji
i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym

Na podstawie art. 5 i art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, 680, 1598 i 2140) uchwała się, co następuje:

§ 1. Komitet Stabilności Finansowej w metodyce identyfikacji innej instytucji o znaczeniu systemowym, zwanej dalej „O-SII”, rekomenduje Komisji Nadzoru Finansowego uwzględnienie:

1) w procesie identyfikacji innej instytucji o znaczeniu systemowym następujących elementów:

a) zastosowanie dwuetapowego procesu nadawania punktacji oceny znaczenia systemowego w oparciu o wskaźniki obowiązkowe oraz wskaźniki fakultatywne, wskazane w wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie kryteriów określania warunków stosowania art. 131 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE (CRD) w odniesieniu do oceny innych instytucji o znaczeniu systemowym (EBA/GL/2014/10),

b) zastosowanie następujących wskaźników fakultatywnych:

- „Depozyty gwarantowane w ramach systemu gwarancji depozytów” w kategorii „Wzajemne powiązania”,
- „Wartość papierów wartościowych przeznaczonych do obrotu i dostępnych do sprzedaży (w tym wysoce płynnych aktywów)” w kategorii „Złożoność/działalność transgraniczna”,

c) możliwość identyfikowania instytucji jako O-SII na podstawie wskaźnika fakultatywnego „Znaczenie dla systemu ochrony instytucjonalnej, którego podmiot jest członkiem”;

2) w procesie określania kryteriów kalibracji bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym następujących założeń:

- a) maksymalnego dopuszczalnego poziomu bufora w wysokości 3%,
- b) minimalnej wysokości bufora na poziomie wyższym niż 0%,

- c) przyjęcie metody przedziałowej do wyznaczenia bufora O-SII oraz uwzględnienie przedziałów oceny punktowej w ramach procesu identyfikacji O-SII wraz z przypisanymi im odpowiednimi poziomami bufora O-SII według następującej skali:

Próg	Przedział oceny punktowej	Wysokość bufora O-SII
1.	<350 – 700)	0,25%
2.	<700 – 1050)	0,50%
3.	<1050 – 1400)	1,00%
4.	<1400 – 1750)	1,50%
5.	<1750 – 2100)	2,00%
6.	<2100 – 2450)	2,50%
7.	<2450 – 10000>	3,00%

- d) przypisanie instytucjom zidentyfikowanym jako O-SII wyłącznie na podstawie kryterium fakultatywnego, o którym mowa w pkt 1 lit. c, bufora O-SII w wysokości nie niższej niż 0,25%.

§ 2. Uchwała zostanie zamieszczona na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Komitetu Stabilności Finansowej

/-/ Adam Glapiński

Uzasadnienie

Uchwała dotyczy realizacji obowiązku Komitetu Stabilności Finansowej, zwanego dalej „KSF” lub „Komitetem”, wynikającego z art. 39 ust. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 140, , 680, 1598 i 2140), zwanej dalej „ustawą o nadzorze makroostrożnościowym”. Z przywołanego powyżej przepisu wynika obowiązek wydania rekomendacji dotyczącej metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym, która jest uwzględniana przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”, przy dokonywaniu oceny znaczenia systemowego innych instytucji o znaczeniu systemowym, zwanych dalej „O-SII”.

Metodyka oceny znaczenia systemowego O-SII powinna uwzględniać wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie kryteriów określania warunków stosowania art. 131 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE (CRD) w odniesieniu do oceny innych instytucji o znaczeniu systemowym (EBA/GL/2014/10).

Komitet rekomenduje, aby metodyka identyfikacji O-SII polegała na dwuetapowym procesie nadawania punktacji oceny znaczenia systemowego. Metoda wyliczania punktacji w oparciu o wskaźniki obowiązkowe (metoda podstawowa) powinna zostać uzupełniona o wybrane wskaźniki fakultatywne (metoda rozszerzona), uwzględnione w wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Metoda rozszerzona, z zastosowaniem wymienionych w § 1 pkt 1 lit. b uchwały wskaźników fakultatywnych, pozwoli dopasować metodykę identyfikacji O-SII do specyfiki krajowej.

Jednocześnie – dostrzegając uwarunkowania polskiego systemu bankowego związane z funkcjonowaniem banków spółdzielczych oraz systemów ochrony instytucjonalnej oraz szczególną rolę jaką pełnią w nich banki zrzeszające – Komitet rekomenduje, aby metodyka umożliwiała identyfikowanie O-SII także w oparciu o kryterium fakultatywne, jakim jest znaczenie danego banku dla systemu ochrony instytucjonalnej, którego jest członkiem. Ma to na celu ograniczenie ryzyka systemowego wynikającego z istotności danego podmiotu w ramach funkcjonowania systemów ochrony instytucjonalnej.

Komitet uznaje, że wysokość bufora powinna być uzależniona od „kontrybucji” danej instytucji w kreowaniu ryzyka systemowego wynikającego z nieadekwatnych zachęt i pokusy nadużycia. W szczególności, przy kalibracji bufora nie powinny być brane pod uwagę kwestie mikroostrożnościowe (bieżąca sytuacja finansowa danego banku) czy cykliczne (wysokość buforów nie powinna zależeć od fazy cyklu kredytowego). Ponadto wysokość wskaźnika bufora powinna być określana z uwzględnieniem zasady równego traktowania. Instytucje o tej samej lub zbliżonej ocenie systemowego znaczenia nie powinny mieć istotnie różnych buforów. W ocenie Komitetu wzrost poziomu bufora wraz ze wzrostem oceny znaczenia

systemowego banku powinien stanowić bodziec dla banku do ograniczania procesu zwiększania swojego znaczenia.

Zastosowanie maksymalnego dopuszczalnego poziomu wskaźnika bufora na poziomie 3%, umożliwi wprowadzenie większego zróżnicowania w ramach oceny sytuacji banków i przypisanych im wysokości bufora. Ponadto Komitet uznaje, że należy unikać ustalania bufora na poziomie 0%, gdyż zidentyfikowanie instytucji, która ze względu na znaczenie systemowe może generować ryzyko o charakterze systemowym wymaga podjęcia działań zmierzających do jego ograniczenia.

Zastosowanie rekomendowanej przez Komitet metody przedziałowej wraz z określonymi w § 1 pkt 2 lit. c uchwały zakresami oceny punktowej oraz przypisanymi im poziomami bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, umożliwi ponadto uniknięcie skokowego wzrostu poziomu bufora pomiędzy kolejnymi progami oceny znaczenia systemowego.

Co do zasady, instytucje z punktową oceną znaczenia systemowego z zakresu 0-350 pkt nie powinny być identyfikowane jako O-SII. Wyjątkiem jest jednak sytuacja, gdy identyfikacja podmiotu jako O-SII następuje, nie na podstawie oceny punktowej, lecz na podstawie wskaźnika fakultatywnego dotyczącego „znaczenia dla systemu ochrony instytucjonalnej, którego podmiot jest członkiem”. Ze względu na istotną rolę danej instytucji w systemie ochrony instytucjonalnej, która może skutkować wystąpieniem efektu zarażania w razie materializacji ryzyka systemowego, wskazane jest, aby instytucjom zidentyfikowanym jako O-SII zgodnie z § 1 pkt 1 lit. c uchwały przypisać bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym w wysokości nie niższej niż 0,25%.